

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændrede regler for anvisning af arbejde til ledige m. m.).

(Lovforslag nr. L 182. Fremsat 26/1 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Inge Fischer Møller (S):

Det foreliggende lovforslags formål er en styrkelse af arbejdsanvisningen. Vigtigt er det at fremhæve, at arbejdsløshedskasserne kan få anvisningsretten tilbage, hvis det skønnes, at arbejdsløshedskasserne administrativt er i stand til at klare opgaverne. Her opfylder socialdemokratiet et løfte, vi for længst har givet til fagbevægelsen, og jeg vil godt understrege, at vi har arbejdsmarkedets parter bag os.

Arbejdsløshedskasserne får ikke anvisningsretten automatisk, men efter indhentet tilladelse fra arbejdsdirektøren, der forud har forhandlet med landsarbejdsnævnet.

Tilrettelæggelse af den samlede arbejdsformidlingsvirksomhed forudsætter et meget nært samarbejde mellem arbejdsløshedskasserne og arbejdsformidlingen, som det faktisk foregår nogle steder allerede i dag.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi sikrer, at den arbejdsløse ikke bliver katebald imellem en a-kasse og arbejdsformidlingen. Jeg går ud fra, at de retningslinjer, der skal udarbejdes, bliver udarbejdet så klart, at der ikke kan opstå misforståelser. Hvis det er muligt, ser jeg gerne et svar fra arbejdsministeren på dette spørgsmål allerede nu.

Der foreslås også en ny form for henvisning. I fremsættelsestalen er det omtalt som »henvisning til samtale«. Det foreslås begrænset til de situationer, hvor det drejer sig om meget kvalificeret arbejde eller arbejde, der tager sigte på varige ansættelser. Det ser umiddelbart ud, som om det er en god ordning. Som nævnt bliver de arbejdssøgende stillet mere frit end i tilfælde af en egentlig arbejdsanvisning, og arbejdsgiveren får mulighed for at finde frem til den rigtige medarbejder. Også her må vi sikre os, at reglerne ikke udvikler sig til en vælge- og vragerregel for arbejdsgiveren. Kan arbejdsministeren sige noget herom? Der har i denne forbindel-

se allerede været udtalelser fremme i den offentlige debat.

I lovforslaget indgår også en lempeligere regel for den arbejdsløse, idet en uforskyldt arbejdsledig efter en varig tilknytning til arbejdsmarkedet selv får mulighed for at søge sig et arbejde – uden vægringstrussel – inden for den første måned af arbejdsløshedsperioden.

De anerkendte arbejdsløshedskasser får også andre opgaver. De bliver nemlig i højere grad end nu inddraget i et samarbejde om at yde bistand til langvarigt ledige medlemmer med det formål at sikre erhvervsevnen opretholdt og bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det kan f. eks. ske gennem genoptræning, uddannelse o. lign.

En anden ordning, der er værd at omtale her, er den foreslåede formulering af lovens § 86, stk. 2. I dag ligger det sådan, at man kan kræve dagpengebeløb, der er udbetalt på forkert grundlag, tilbagebetalt af den pågældende tillidsrepræsentant eller lokalafdeling af a-kassen, hvis den fejlagtige udbetaling hænger sammen med, at lovens regler ikke er overholdt. Efter lovforslaget foreslås ansvaret flyttet fra tillidsrepræsentanten eller lokalafdelingen til den pågældende kasses hovedledelse.

Der er en del tekniske ændringer, der også var værd at omtale, men det må jeg nok vente med til udvalgsarbejdet.

Jeg skal afslutningsvis sige, at umiddelbart ser det ud til, at lovforslaget opfylder de krav, vi må stille til et effektivt og godt arbejdsanvisningssystem, der tager hensyn til lønmodtagerne, og som også er i overensstemmelse med nutidens krav. Jeg skal på socialdemokratiets vegne give et positivt tilsgn om medvirken under udvalgsarbejdet.

Nauerby (FP):

Den foreslåede ændring af loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring åbner mulighed for, at arbejdsløshedskasserne kan deltage i anvisningen af arbejde. Det synes vi fra fremskridtspartiets side er en god idé, fordi det er vores opfattelse, at fagforbundene har klaret anvisningen af arbejde bedre, end tilfældet har været i arbejdsformidlingen. Det er, ligesom arbejdsformidlingens praksis har været meget for stiv og i mange tilfælde præget af blanketter og papi-